

ZEMÄMOR

ZBIERKA ZVLÁŠTNYCH ZVESTÍ

ADRIÁN BERECZ

Zemämor

Zbierka zvláštnych zvestí
(aliteračné poviedky)

Adrián Berecz

ZEMÄMOR

Zbierka zvláštnych zvestí

(aliteračné poviedky)

1. vydanie

© 2022, napísal Adrián Berecz

Obálka a ilustrácie © Adela Durošiová

Kontakt autor/vydavateľstvo: adrian.nitra@gmail.com

ISBN 978-80-570-4169-6

Predslov

Som obdivovateľ fantastickej literatúry a zároveň jazykový nadšenec, ktorý sa vyžíva v slovných hračkách a experimentoch so slovenčinou. Výsledok týchto dvoch záľub držíte v ruke.

Zemämor opisuje príbehy, ktoré sa udiali vo fiktívnom svete s názvom Zemä. Je to aliteračná zbierka, čo znamená, že každá poviedka rozvíja príbeh iba slovami, ktoré sa vždy začínajú na jedno konkrétne písmeno.

Prečo? Pretože poviedky písané práve prezentovaným postupom ponúkajú príjemne prikrášené peripetie. Príbehy plné pozoruhodne prečudesných postáv, podozrivých persón, pokrútených pováh, pôvabných prirovnaní, prehnane patetických pasáží prinášajú prekvapivý pôžitok. Prirodzene, publikácia predostiera percipientom pár prostoduchých posolstiev, ponaučení, podnetov pre polemiky.

Kniha vznikala s krátkymi prestávkami približne rok. Bez pravidelného čítania a skúmania slovníkov by sa to nezaobišlo. (Množstvo, rozmanitosť a emocionálna škála slovenských citosloviec, urážok, nadávok a hrubých slov sú mimoriadne rozsiahle. Tušil som to, napriek tomu ma rozsah naozaj prekvapil.)

Kniha obsahuje 26 poviedok. Pri pokuse spísať plnohodnotný príbeh na „Q“, „W“ či „Y“ som beznádejne

zlyhal. Rovnako sa priznávam, že niektoré časti poviedok „problematickejších“ písmen, predovšetkým *Galaktické gény* alebo *Žriedlo života*, sú skôr symbolické než vyjadrujúce reálne dianie v príbehu a vyžadujú veľkú dávku obrazotvornosti zo strany čitateľa.

Zbierku môžete vnímať ako mozaiku poskladanú z ústrižkov nepriamo súvisiacich príbehov, ktoré svojráznym spôsobom zachytil, spracoval, zjednotil a šíril akýsi neznámy kronikár-pútnik zo Zemä.

Pri písaní Zemämoru som plynulo prechádzal do, povedzme, špecifickej nálady, nastavil sa na špecifickú vlnu. Ak sa vám podarí tento stav zachytiť, porozumiete mu a bude vás dokonca tešiť, bude to pre mňa malé víťazstvo.

Ako uviedol istý náhodný čitateľ po prečítaní jednej z poviedok: „Toto je horšie ako vybrané slová, och.“

Adrián Berecz, 30. júna 2022 v Nitre

Aliterácia – zvuková zhoda, opakovanie rovnakej hlásky alebo skupiny hlások na začiatku slov alebo vo vete; príznačná pre ľudovú poéziu a pre modernú pieseň.
(Encyclopaedia Beliana)

Zbierka zvláštnych zvestí

Poznámka: Niektoré vety berte s nadhľadom.

Alchymistická avantúra akademikov

Agnostik Alohomor asistoval alchymistovi Agamírovi. Agilne alokovali alkohol. Adekvátne a alikvotne alternovali antické amfory. Aranžovali archívne ampulky absintu – azúrového, ametystového, avokádového, ananásového aj anízového. Aká aróma! Aké aktívum! Aké antibiotikum a afrodiziakum!

Aj alergik a ambivalentný aristokrat Axôň, akýsi avantgardista a antitalent, absolvent Akadémie astronómov a astrológov Astrálnô a atašé anonymného arcimága, anticipoval akčnosť, aktivizoval a ašpiroval. Ampliómom autoritatívne apeloval, animálne afektoval a arogantne agitoval. Abstinencia akiste Axôňovi anulovala alergiu, as-tmu aj absintovú averziu. Apetít akumuloval a akceleroval, apoteózy alkoholovej alchýmii adresoval. „Áááno,“ aklamoval ako adolescent, aplaudoval a adoroval aperitív aj akty akademikov.

Archaický almanach akceptoval aktualizácie aj alternatívny arzenál. Akreditoval alpu, aperol aj acetón. „Absurdné, amaterizmus a amplitúdy anulujeme,“ avizovali alchymista a asistenti absolutisticky. Algoritmus alchýmie abstrahovali, agregovali.

Alohomor, Agamír aj Axôň apretovali, analyticky aprobovali absintovú aromatickú alchýmiu. „Adieu, aske-

tizmus,“ aristokraticky akcentovali a amatérsky, ale ambiciózne aplikovali akostný absintový artefakt. Absorboli atómy a aerosóly alchýmie. „Ambrózia! Aleluja!“ achkala aliancia ateistov...

...ale adrenalín akosi abnormálne anektoval aorty a artérie. Alebo aury? Alkoholová alchýmia automaticky atakovala artikuláciu aj atraktivitu akademikov, atrofovala adaptabilné, autonómne aj artistické atribúty.

„Ajhľa!“ Axôň autenticky abdikoval, ako amorfný aspik alebo ako apatická améba. „Anjeli! Apoštoli!“ achkal Axôň. Aspoňže Agamír a Alohomor, alfa alchymisti, asymptomaticky absolvovali agresívnu alkoholovú anihiláciu, akurát akceptovali absintový atak. „Ach, anciáša Axôňovho. Amatér!“ adresovali atestovanému astronómovi a astrológovi anatómu a alarmovali apatekára.

„Apokalypsa! Amorálnosť! Analfabeti a antropoidi!“ atakoval apatekár akademikov. Asanoval areál, átrium ateliérovej auly, a anorganickým alumíniovým aparátom analyzoval Axôňa. „Anémia?!“ avizoval apatekár anomáliu. „Anestéziu!“ Apatekár akútne aplikoval amoniak, analgetiká, acylpyríny a aspiríny, ale aj akupunktúru a anaboliká. Axôňovi aj apendix amputoval.

Avšak alergického abstinenta alchýmia akcelerovala až-až. Absentovali alkoholové antigény. Apatekár abortoval agóniu akademika.

Bohatier bašty Bačochrast

Bolo badať bezoblačné belasé brieždenie. Bojové bubny burácali. Bachratý baronet Barnabáš, bezbožný bratovrah, bľačal. Bezmedzné batalióny barbarských bojovníkov budili bezočivosť budzogáňmi, bičmi, bidlami, balistami. Bezcitne brali brancov, bratov, bratrancov.

„Babráci, bojujte, bite, bombardujte baštu, brány búrajte! Bleskový blitzkrieg! Bájni bojovníci budete!“ balamutil baronet barbarských bojovníkov, baštrngujúc bajúzmi, bokombradami. Bučal bezbreho, bazíroval bezuzdne, brechal.

Bojovníci bez bázne behali bahniskami. Bahno bezhlasne bublalo, bahurina blbotala bublinkami. Barbari besnili blahom. Brúsili bičaky, brojili. Brutálne beťárčili. Beštiálne bodali belasozelené bzdochy, babôčky, bielokrídle belorítky. Bagančami buchotali, bačkorami búšili, bezhlavo bili bambusy, bazové bobule, biele bedle, bodľačie, borievčie, ba bahniatka. Bicepsy bozkávali. Bojovníci bezdôvodne buchnátovali bitkárov, bitkári beztrestne boxovali bojovníkov. Bielizníky, budoáre brakovali, bodkované blúzky balili. Bárčo bárkde brali. Bezbožný blázi- nec! Bezcharakterná banda! Bagáž!

Bombardovaná banícka bašta Bačochrast bezradne bránila bazaltové bariéry. Budovala blokády, biedne bari- kády.

Barbari búchali brány baranidlami. Buch-bum! Bum-bác! Bane, búdy, balustrády, baziliky bičovali balistickými balvanmi, bojkotovali bohoslužby. Bitúanky blokovali buky, bibliotéku bránili barelni blata, bačovňu brvnami borovíc.

Bašta bránila bezbranné bažanty, bobry, barany, byvoly. Bohumilé barany bečali, byvole bučali, bažanty bezmocne bežkali, brlohy buntošili. „Božemôj!“ bedákali bezducho bojazliví baníci, botanici, bádatelia, bojari, bývajúci blízko bašty. Bezodný, bezhraničný bôľ brzdil bojovnosť bojarov. Blúdili, bľakotom budili bezmocnosť.

Brčkavý bard Bájokop blízko bučľatého Barnabáša bavil baronesu Brumhildu, baronetovu bezcharakternú blond'avú bohyňu, bielovlasú bezostyšnú bachraňu. Bájokop bilingválne básnil bravúrnym basom, bezchybným barytómom. Brumhildu bavili blahobyť, bohatstvo, bujarosť, bakchanálie. Banket blízko bojiska budovala. Belostným baldachýnom balansovala, blúzku bielila. Bachor balamutila blenovými bobuľami, bordovým burčiakom, broskyňovými bonbónmi. Bledé bochníky, bábovky, bôčiky brala, baklažány, banány bezuzdne bozkávala, bravčovými biftekmi bizarne baštrngovala. Brumhildu bez bázne bavilo brhliť bledoružové bradavky. Bard bezostyšne bádala beľmami, buľvil brvami. „Bravó, báječné! Brilantnosť!“ bručal beťár Bájokop, brnkala bronzovou balalajkou, brkom bodro blahorečil Brumhildu baladou.

„Břřř! Bremä, balast!“ bezmocne buzeroval Brumhildin banket Barnabáš.

Bystrozraký blondiak Blahoboj, blahoslavený bradatý bohatier bašty Bačochrast, bafkal byliny. Bral bezmäsité bielkoviny, borovičku brzdil bryndzou. Bystril, bdel. Bezodkladne babušil bojzlivé bobry blankytnou bavlnkou, balzamoval bažanty bezoárom, blahosklonne bačoval bezzubé béžové byvoly. Blahodárne bičoval bojaktivost' bojarov.

„Bite bezvercov!“ bežiačky burácal Blahoboj. Burcoval baníkov, botanikov, bačov. Blčal bledobelasými bleskami. Blikotal, bujnel, besnel. Bránil batoľatá, bábätká, benjamínov, bedárov. Boso, bez bohatého brnenia, brezovo-berýliovou bakuľou bekhendom bil baronetových bojovníkov. Bojovnícky biatlon!

Búrlivá bríza bľačala baštou. Blízko bohatiera brázdili biele bludičky, bájne bytosti, bičovali bezbožné bedrá barbarských bojovníkov. Bolestivo bzučali, bzukotali, blikali. Bodro bočili, borili batalióny.

„Bože, bubáci! Blondiaka bránia besy!“ bedákali bratovrahovi bojovníci.

Bombastická bitka! Bojari bašty bodovali. „Buničína by bezpochyby bola bývala bystrejšie bojovala,“ burácal Blahoboj.

Brunátny Barnabáš bezmocne brbotal, bilancoval boj. Ba baronet blúznil? „Bisťu, bezpochyby blamáž! Bosoráctvo, besy! Bastardi!“ bezhlasne bľabotal baronet. Blen bolestivo bublal Barnabášovým brušiskom. Brumhilda bokom banovala banket, božekala. „Bojujte banda, bystro!“ bliakal bruchatý Barnabáš. „Budeme bohatí,“ blufoval barbarské bábky bezočivo, bagatelizoval blamáž. Bar-

nabáš balil batožinu. Bičoval bujakov, bezmyšlienkovite bzikol bojiskom, bojkotoval bojovníkov.

„Bojko! Babizňa! Buržuji!“ bridil Blahoboj barone-
ta, brýzgal baronesu. Banícky bohatier bezchybne bodal
bruchá beznohých, bezrukých, bezuchých bojovníkov, bez-
pečne bacal bakuľou barbarskú biomasu. Babračka!

Bojari, baníci, botanici bašty Bačochrast blahožela-
li Blahobojovi. Bohatierovi brúsili bustu, bádatelia-baka-
lári beletrizovali Blahobojovu biografiu.

Cisárovná cvrčkov

„Celonárodný cintorín ctihodného Ctibôra,“ citovali cestovatelia cédrovú ceduľu. Cynik Corgoň ceduľu celoživotne cizeloval.

Cikády cvrkotali. Corgoň cuckal cviklu. Cibuľu, cuketu cvikal cez cvernu, crčali cícerky. Cedil citrusové crčky, cúdil cesnak. Capy, cinkotajúc cengáčmi, cupitali cez cmier cikcakovitými cestičkami. Cumľali cezminy, cyklamény, Corgoňov cifrovaný cylinder.

Cintorínom cyklicky cirkulovala cudzopasná ctižiadostivosť. „Cítite?“ cekol cynik cikádam, cvrčkom, capom. Corgoň cvičene cielil cvikrami. Centrum cudzoty clonili citoslovcia cengotu, cvrkotu: „Cí, crn, crn, crk, cvrk, cvrnk, cveng, cin-cin, cing, cving, cililing!“ . Celistvosť cengotavej, cvendživej clony combáľala. Corgoň civel, cievy citeľne cintľaveli.

Cápavý cynik cúval. „Cisárovná cvrčkov Cvrôčaňa!“ cítil. Cvalom curigal cez cintorínsku citadelu. Ceruzou cibril cenný ceremoniálny certifikát, colštokom cizeloval ciferníky, cvičil ceremóniu.

Cisárovná cvrčkov cez clonu capla, cválala cintorínom. Cuciakom cickala cukornaté citróny, ciciakom cecala cibule. Cmukala. Corgoňove cvrčky, cikády cigánila. Cudzopasila. Cnostné capy cigánstvo cítili, cisárovnú capli.